

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8310206476
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8310206476.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Világiovej v spore v spore žalobcov: 1/ T. B. W., V. 1, C., 2/ Q. A., rod. W., V. 1, C., 3/ B. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Q.. XXX, M., D., I J R., 4/ M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXXX-XX A.. K., N. Y. XXXXX, F., 5/ K. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX-XX XX Q. Y. NY XXXXX, F., 6/ K. W., nar. XX.XX.XXXX, X K. P., M., G. S. XXXXX, 7/ L. L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXXXX W. E. V. A. A., Q. XXXXX, 8/ E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXXXX W. St. W. W. CA XXXXX, F., 9/ G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. E. Q., N. C., XXXX, M., Z., Q., zastúpených JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, Floriánska 16, 040 01 Košice proti, žalovanému: A. P., L. A., Z., U. Z. G. E., Y. XXX, Z. G. E., zastúpeného Q. kancelária HMG LEGAL, s.r.o., Červeňova 14, 811 03 Bratislava, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 12C/80/2010-789 z 05.11.2018 takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamieťa.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcom nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie, v poradí druhým, žalovaným odvolaním napadnutým rozsudkom I. výrokom určil, že do dedičstva po neb. I. W., zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom I. patria v spoluvlastníckom podiele X/X-ina k celku pozemky v kat. úz. G. C., zapísané na LV č. XXX ako parc. č. R. XXX/X - lesné pozemky vo výmere XXX XX XX m2, parc. č. R. XXX/XX - lesné pozemky vo výmere XX XX XX m2, parc. č. R. XXX/XX - lesné pozemky o výmere XX XX m2, parc. č. R. XXX/XX - lesné pozemky vo výmere XXX XX XX m2, parc. č. R. XXX/XX - lesné pozemky o výmere XX XX m2, parc. č. R. XXX/XX - lesné pozemky vo výmere X XX XX m2, parc. č. R. XXX/XX - lesné pozemky vo výmere XX XX XX m2, parc. č. R. XXX/XX - lesné pozemky vo výmere XX XX XX m2, parc. č. R. XXX - lesné pozemky vo výmere XX XX m2, parc. č. R. XXX/X - trvalé trávnaté porasty vo výmere X XX m2, parc. č. R. XXX/X - trvalé trávnaté porasty vo výmere X XX m2, parc. č. R. XXX/X - trvalé trávnaté porasty vo výmere X XX m2, parc. č. N. XXXX/X - trvalé trávnaté porasty vo výmere XX XX m2, všetko tak, ako to je znázornené na geometrickom pláne č. XXC/XX/XXXX-X/XXXX zo dňa XX.X.XXXX vypracovaného znalcom - geodetom T. M. M. a II. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalovaného.

2. Urobil tak potom, ako jeho rovnako vyhovujúci rozsudok č.k. 12C/80/2010-567 z 21.01.2016 bol na odvolanie žalovaného uznesením odvolacieho súdu č.k. 19Co/175/2016 - 640 z 20.06.2017 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vyslovil, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení zo strany žalobcov je daný, ak je ako vlastník nehnuteľností

v katastri nateraz zapísaný žalovaný ako i to, že uplatnenie vlastníckeho práva určovacou žalobou za súčasnej existencie reštitučného zákonodarstva nie je vylúčené. Od uvedených záverov niet rozumného dôvodu odchyliť sa ani teraz. Úlohou súdu prvej inštancie tak po vrátení veci bolo znova sa zaoberať, či, ak áno, potom aký titul nadobudnutia vlastníctva svedčil právnemu predchodcovi žalobcov, za súčasného ustálenia masy majetku, ako i zaoberať sa s otázkou možnej straty tohto vlastníctva z dôvodov uvádzaných žalovaným (Záborový zákon z roku 1919, resp. arizácia majetku na základe vládneho nariadenia č. 189/1941Sl.z.)

3. Svoje rozhodnutie v podstate postavil na závere, že právny predchodca žalobcov - I. W. bol jedným z dvoch členov verejnej (obchodnej) spoločnosti K. V. P. a W., ktorá bola založená dňa XX.XX.XXXX, pričom táto spoločnosť kúpnu zmluvou z XX.XX.XXXX, čd XXXX/XX nadobudla podiel vo výške X/X na nehnuteľnostiach zapísaných v pkv č. XXX, k.ú. C. od predávajúceho M. C., kde X/X na týchto nehnuteľnostiach nadobudol R. N.. V spore nebolo preukázané, aby táto spoločnosť zanikla smrťou druhého z jej členov - I. P., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. Naopak mal za to, že táto spoločnosť zanikla zo zákona ku dňu 01.01.1951, kedy nadobudol účinnosť stredný Občiansky zákonník - z.č. 141/1950Zb. a preto zánikom tejto spoločnosti zo zákona nemohlo zaniknúť vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam a tieto budú predmetom dedičského konania po spoločníkoch tejto spoločnosti a to rovnakým dielom, čo znamená X/X. Znaleckým dokazovaním mal ustálenú masu nehnuteľností z predmetu sporu, pričom žalobcovia majú na požadovanom určení naliehavý právny záujem, lebo v katastri je nateraz ako vlastníci zapísaný žalovaný a uplatneniu ich nároku určovacou žalobou nebráni ani to, že si svoje nároky neuplatnili podľa reštitučných predpisov. Vlastníctvu právneho predchodcu žalobcov nezabránil ani Záborový zákon z roku 1919. Pozemky z predmetu sporu pochádzajú už zo spomínanej pkv č. XXX, k.ú. C. a časť z nich bola predmetom reštitučných nárokov, čím vlastne žalovaný potvrdil nadobudnutie ich vlastníctva spoločnosťou K. V. P. a W.. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 68 a § 98 Obchodného zákona z roku 1875, § 137 psím. c/ CSP, výrok o trovách konania podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

4. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalovaný poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Odvolateľ na prvom mieste poukazuje na to, že žalobcovia v súvislosti s nadobúdacím titulom vlastníctva k nehnuteľnostiam z predmetu sporu ich právnym predchodcom neunesli dôkazné bremeno ani bremeno tvrdenia, lebo nadobúdacím titulom nemôže byť kúpna zmluva z 28.02.1934, pretože na jej základe nadobudla do vlastníctva nehnuteľnosti spoločnosť, ktorej jedným z členom bol aj právny predchodca žalobcov a táto spoločnosť mala právnu subjektivitu, v dôsledku čoho nie možné stotožňovať jej majetok s majetkom jej spoločníka. Ďalej odvolateľ upriamuje pozornosť na potrebu ustálenia okamihu zániku spoločnosti, čo v konaní ustálené nebolo, lebo uvedené má kľúčový význam pre určenie, či sporené nehnuteľnosti sú súčasťou vyrovnávacieho podielu, či podielu na likvidačnom zostatku spoločnosti. V tejto súvislosti odvolateľ poukazuje na to, že žalobcovia v spore vyrovnávací podiel, či podiel na likvidačnom zostatku ako nadobúdací titul ich právneho predchodcu netvrdili a ak tak urobili v záverečnej reči, bez ďalšieho dokazovania nemožno mať za to, že nadobúdací titul ich právneho predchodcu bol preukázaný. Uvedené tvrdenia je potrebné považovať za zmenu žaloby, ktorú súd pripustiť nemôže. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal námietkou odvolateľa o zahrnutí nehnuteľností do procesu arizácie, čo by malo za následok stratu vlastníctva ich právneho predchodcu, ktoré však odvolateľ a priori popiera. Tu žalobcovia nepreukázali, aby bolo postupované podľa reštitučného zákona č. 128/1946Zb. Ďalej odvolateľ súdu prvej inštancie vytýka, že neoboznámil relevantné ustanovenia Uhorského Obchodného zákona týkajúce sa verejných spoločností, ako i to, že pripustil zmenu žaloby len na základe návrhu právneho zástupcu žalobcov 1/ a 2/, bez súhlasu ostatných žalobcov, hoc v spore ide o nerozlučné procesné spoločenstvo, v neposlednom rade i to, že výrok rozsudku je nevykonateľný, lebo v geometrickom pláne nie je vôbec znázornená parcela č. XXXX/X. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Súčasne uplatnil trovy konania.

5. Žalobcovia vo vyjadrení ku odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnili trovy konania. O č. XXXX/X je riadne evidovaná v katastri a preto nevidia problém v zápise tohto rozsudku do katastra. Zmenu žaloby robil právny zástupca elektronicky, žalobca 1/ je splnomocnencom ostatných žalobcov a preto nemá logiku, aby žalobca 1/ spresňoval petit cez právneho zástupcu a ostatní žalobcovia by s tým nesúhlasili. Navyše žalobca 1/ nedisponuje zaručeným elektronickým podpisom. Žalobcovia ďalej spochybňujú vlastníctvo žalovaného, ktorý je v katastri zapísaný na základe § 14 z.č.

180/1995Z.z. s tým, že právoplatným rozhodnutím pozemkového úradu bolo ich právnenému predchodcovi priznané vlastníctvo aj ku všetkým pozemkom zapísaným v pkv. č. XXX (rozhodlo sa o celku) a oni nemôžu niesť zodpovednosť za nesprávnu úradnú evidenciu, z ktorej vychádzal pozemkový úrad (položky XX -XXX mal za zaniklé).

6. Strany v následnej kontra argumentácii zotrvali na svojich postojoch.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 384 ods. 1, ods. 4 CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné priznať úspech.

8. Podľa § 390 CSP, odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak a/ rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a b/ odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

9. V rámci odvolacieho konania odvolací súd v súlade s § 390 CSP a najmä právom na spravodlivý proces zaručeným článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v ktorom je implikované právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a nasl., vo veci nariadil odvolacie pojednávanie za účelom zopakovania dokazovania v potrebnom rozsahu z dôvodu, že súd prvej inštancie i napriek vyslovenému právnenému názoru odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, sa týmto plne neriadil.

10. Odvolacieho pojednávania s včasným a riadnym predvolaním sa nezúčastnil žalobca 1/, ktorý svoju neúčast písomne ospravedlnil (čl. XXX), o odročenie nežiadal. Preto odvolací súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti za účasti právnych zástupcov strán sporu.

11. Bolo zistené, že žalobca 6/ zomrel dňa 25.08.2015 a jeho právnu nástupkyňou je jeho manželka K. W., nar. XX.XX.XXXX, X K. P., M., G. S. XXXXX (čl. XXX-XXX), s ktorou následne odvolací súd pokračoval v konaní uznesením vyhláseným na odvolacom pojednávaní dňa 22.09.2020, ktoré nebolo potrebné ani vyhotovovať a ani doručovať (§ 235 ods. 1, 2 CSP).

12. Právni zástupcovia strán sporu v podstate zotrvali na svojej argumentácii pred súdom prvej inštancie ako i z odvolacieho konania.

13. Nesporným v tomto smere je, že dňa 11.02.1919 bola založená verejná (obchodná) spoločnosť K. V. P. a W., ktorej jedným zo spoločníkov bol právny predchodca žalobcov - I. W. a druhým I. P. (čl. X,X).

14. Právnu úpravu verejných (obchodných) spoločností na A. v tom čase obsahoval Obchodný zákon - zákonný článok XXXVII. z roku 1875 (ktorý platil až do konca roku 1950, kedy bol zrušený ust. § 568 ods. 1, 2 zákona č. 141/1950 Zb.).

15. Podľa § 64 Obchodného zákona verejná obchodná spoločnosť, vzniká, keď dve alebo viac osôb obchodný závod pod spoločnou firmou s neobmedzenou a solidárnou zodpovednosťou provozujú. K platnosti spoločenskej zmluvy nie je treba ani vystavenie listiny, ani inej formality (pozri č. 1606/1903).

16. Verejná (obchodná) spoločnosť, vytvorená podľa § 64 a nasl. mohla nadobúdať práva, záväzky, vlastníctvo k nehnuteľnostiam a mohla viesť spory ako účastník konania (viď § 63 Obchodného zákona). Z toho nepochybne vyplýva, že bola subjektom práva a nositeľom hmotnoprávnej i procesnoprávnej subjektivity. Okrem verejnej (obchodnej) spoločnosti, zriadenej podľa § 64 a nasl. Obch. zák., v ust. § 62 bola obsiahnutá úprava aj príležitostných (obchodných) združení na realizáciu "jedného alebo viac obchodov na spoločný zisk alebo stratu", ktorým zákon explicitne neposkytoval status verejných (obchodných) spoločností podľa § 64 Obch. zák., keď v ust. § 63 vylučoval vo vzťahu k nim použitie ustanovení, vzťahujúcich sa na verejné (obchodné) spoločnosti. Rozdiel medzi

nimi spočíval nielen v ich posudzovaní ako subjektov práva (príležitostné "obchodné" združenie nemalo postavenie subjektu práva, či už z hmotnoprávneho alebo procesného hľadiska), ale aj v tom, že pokiaľ "majetok člena príležitostného združenia daný k účelom spolčenia" zostal vždy vlastníctvom člena (porovnaj rozhodnutie K. č. G. 17/1914), potom vnesený majetok členom spoločnosti pri vytvorení spoločnosti podľa § 64 a nasl. Obch. zák. prešiel vždy do vlastníctva spoločnosti ako takej (porovnaj ust. § 69 Obch. zák.). To isté platilo aj vo vzťahu k majetku nadobudnutého spoločnosťou v priebehu jej trvania. Členovi spoločnosti patril vždy iba majetkový podiel v peniazoch "na obchodoch" spoločnosti alebo na veciach v jej vlastníctve (porovnaj ust. § 84, § 85, § 95, § 98 a nasl.) vo forme zisku. Majetok verejnej (obchodnej) spoločnosti nebol totožný so súkromným majetkom jednotlivých spoločníkov (ku tomu pozri NS SR, sp. zn. 1Cdo/87/2009 z 31.03.2010).

17. Nesporným taktiež je, že táto verejná (obchodná) spoločnosť v čase jej trvania, kúpnu zmluvou z XX.XX.XXXX, čd XXXX/XX nadobudla podiel vo výške X/X na nehnuteľnostiach zapísaných v pkv č. XXX, k.ú. C. od predávajúceho M. C., kde X/X na týchto nehnuteľnostiach nadobudol R. N. (čl. XXX-XXX, XX-XX).

18. V § 98 je upravený zánik spoločnosti a vystúpenie jednotlivých členov. Uvedené je, že verejná obchodná spoločnosť zaniká: 1. keď spoločnosť upadla v konkurz, 2. keď zomrel niektorý jej člen, jestliže nebolo zmluvne vymenené, aby spoločnosť s dedičmi zomrelého člena ďalej trvala a ďalšie spôsoby zániku (body 3.-8.).

19. Zákon upravoval zánik spoločnosti v prípade jej upadnutia v konkurz a smrti jej člena. Smrť spoločníka spôsobovala jej zánik iba v prípade ak spoločníci nedohodli niečo iné. Mohli tak urobiť v čase založenia spoločnosti, ale aj v priebehu jej existencie. Právna úprava to nevyklúčovala. Obchodný zákon nemal osobitné ustanovenia pre formu zmluvy, preto platila všeobecná súkromnoprávna zásada, že zmluvu možno uzavrieť akoukoľvek formou, teda písomne, ústne i konkludentne. To platilo i pre zmenu spoločenskej zmluvy ohľadom jej existencie po úmrtí člena spoločnosti (ku tomu pozri NS SR, sp. zn. 1Cdo/87/2009 z 31.03.2010).

20. V danom prípade I. P. zomrel dňa XX.XX.XXXX (čl. 10). Jeho smrťou však verejná (obchodná) spoločnosť nemohla zaniknúť, ak tá, aj po jeho smrti vystupovala ako samostatný subjekt práva (napr. kúpno - predajná zmluva z XX.XX.XXXX - čl. XXX, resp. zápis v pkv č. XX, k.ú. M. Z., pod bodom K - čl. XXX-XXX), ak nebol preukázaný ani zápis v registri firiem o jej zániku, čo by malo účinky voči tretím osobám, napr. druhým účastníkom spomínanej kúpno - predajnej zmluvy, resp. štátu v prípade arizácie.

21. Nehnuteľnosti vedené v pkv č. XXX, k.ú. C. tak naďalej ostali majetkom verejnej (obchodnej) spoločnosti a tento majetok, ako už bolo vyššie spomenuté nebol totožný s majetkom jej spoločníkov.

22. Ako vyplýva z potvrdenia Z. pozemkového úradu z XX.XX.XXXX, tento majetok sa nestal majetkom A. štátu podľa § 150 vládneho nariadenia č. XXX/XXXX Sl.z. zo dňa 9. septembra XXXX o právnom postavení J. (čl. 432). Príslušný daňový úrad si ešte v roku 1943 uplatňoval daňové pohľadávky z tohto majetku, čo vyplýva z jeho oznámenia z 10. novembra 1943 (čl. 433). Záznamy uvedené pod K a K v pkv. č. XXX, k.ú. C. navyše nesúviseli s vládnym nariadením č. XXX/XXXXSl.z. o právnom postavení J. (čl. 17-37). O arizácii tohto majetku tak potom nemožno hovoriť.

23. Samotný právny predchodca žalobcov - I. W. zomrel dňa XX.XX.XXXX (čl. 7). Pokiaľ by verejná (obchodná) spoločnosť mala zaniknúť jeho smrťou, predmetom dedičského konania by bol konkrétny spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnostiach patriacich tejto spoločnosti. Žalobcovia však v spore nepreukázali, aby verejná (obchodná) spoločnosť zanikla smrťou ich právneho predchodcu, na základe čoho by bolo možné uzavrieť, že nehnuteľnosti vedené v pkv. č. XXX, k.ú. C. majú byť predmetom dedičského konania po právnom predchodcovi žalobcov. V zhora naznačenom smere tak možno uzavrieť, že žalobcovia nepreukázali rozhodné skutočnosti, na základe ktorých by bolo bezpochyby ustálené, že verejná (obchodná) spoločnosť zanikla smrťou jedného z jej spoločníkov, ktoré zistenie bolo rozhodujúcim pre určenie okamihu prechodu majetku tejto spoločnosti na právneho predchodcu žalobcov.

24. V prípade, ak by došlo k zániku tejto spoločnosti až účinnosťou stredného Občianskeho zákonníka - z.č. 141/1950Z.b., t.j. ku dňu 01.01.1951, majetkové vysporiadanie takto zaniknutej spoločnosti by sa

riadilo ustanoveniami o likvidácii spoločnosti podľa § 108 a násl. Obchodného zákona s poukazom na § 563 ods. 2 stredného Občianskeho zákonníka. Členovia spoločnosti sa mohli síce dohodnúť, že svoje majetkové podiely môžu požadovať i bez predchádzajúcej likvidácie. Ak takejto dohody nebolo, mohli uskutočniť nároky na uspokojenie len podľa výsledku likvidácie a teda až po jej skončení (K. č. XXX/XXXX). Majetkový stav spoločnosti, ktorý sa zisťoval podľa stavu v dobe likvidácie (K. č. XXX/XXXX), žalobcovia rovnako nepreukázali.

25. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a právnych argumentov dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v I. vyhovujúcom určovacom výroku je vecne nesprávny a je ho potrebné postupom podľa § 388 CSP zmeniť a žalobu zamietnuť.

26. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strany (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 251/04, sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. II. ÚS 200/09 a podobne). Preto na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

27. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania proti neúspešným žalobcom v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).